

HALMAI TAMÁS

Előfeledések (LVI–LX.)

Zörejek

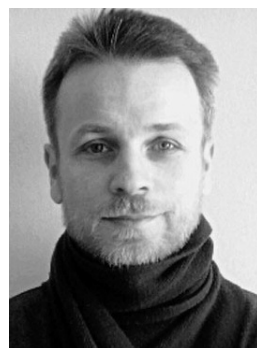
The rest is silence? Rest vagyok elhinni;
annyi zszibongó zszivaj lótt az űrben:
pulzárszonáta, angyalmenüett,
bluesriffeket suttogó istenszívek
és kegyelmes zörejből multiféle.
Fejből a vér áramlik összeviisszán,
de szíven keresztül viisz útja úgy is.

Beszélgetés

Mert nem való mindenkinek az élet.
Nekem például, minthogy nem kérdezted,
elmondom, minden inkább, mint az élet,
való, még a valótlanságok is.
Igaz, nincs oly. Csak a Van létezik;
és nem-létezni is csupán Ő képes.
Beszélgettél ma már az angyaloddal?

Élmény

Hogy béke van. Hogy háborítlan fekhetsz
ágyban éjente. Hogy kialhatod
magadból salakos félszeidet.
Hogy reggel fény vár, víz és anyanyelv.
Hogy elmozdultak bár galaxisok,
asztal és szék húsége mérvet ad.
Hogy élsz, lelkek közt: halhatatlan élmény.

Zamat

Tea, kinek. Gyomrot megcsitítandó
készül gyógyfőzet, engesztelni kit.
Levitézlett már az életerő,
épp vándor pára oltalmazná frissé?
Porcelánkönny csorog. Kis esti Kína.
Citromfűt-fát ígér a hagyomány,
ígéretes zamatot alany nélkül.

Evolúció

Ken Wilbernek

Csak öleletlen ne maradjatok
készakarva se. Tehetetlen ott már
a zene is, és karistol a fény,
a vers megfut, az angyal mélabúvik.
Hová vezet a mozdulatlan Krisztus,
hová a tudat evolúciója?
Egymás deríti föl, följobb a bentet.